

TEKST
Timothy Puype

FOTOGRAFIE
Anton Coene

Dominique De Craen werkt
veertig jaar als controleur in
de voedselketen en is sinds
begin jaren negentig militant
voor ACV Openbare Diensten.

“Behoud wat
we vandaag
hebben.

Dat is al heel
belangrijk.”

Al veertig jaar trekt Dominique de baan op als voedselcontroleur: van de tijd van pen en papier tot de digitale checklists van vandaag. Hij startte zijn carrière in 1986 bij het toenmalige IVK (Instituut voor Veterinaire Keuring), nog voor de fusie tot het FAVV (Federaal Agentschap voor de Veiligheid van de Voedselketen). “Toen bezochten we alleen de slagerijen, de viswinkels en de ambulante handelaars in vlees en vis. Nu controleren we alle types inrichtingen die met voeding bezig zijn. We zijn met de distributiesector de laatste schakel in de keten voor alles wat naar de consument gaat.” Hij maakte ook van dichtbij de dioxinecrisis mee. “Toen werden er tonnen vlees vernietigd in verbrandingsovens. Uit die crisis is het Agentschap zoals we het nu kennen ontstaan.”

Sinds begin jaren negentig is hij ook militant bij ACV Openbare Diensten, een engagement dat hij van wijlen zijn vader met de paplepel meekreeg. En intussen leidt hij al meer dan 25 jaar de groep van een twintigtal militanten in België bij het FAVV. Dominique drijft voor is na al die jaren nog steeds dezelfde: een compromis zoeken waar zowel werkgever als werknemer beter van wordt. “Ik ga altijd voor een win-win: alles binnenhalen kan je nooit, ook de werkgever niet. Als het gezond verstand zegeviert, kan je al eens een beetje water bij de wijn doen.”

“We hebben flexibele uren in een 42-uren werkweek. Hoe je die inplant, vul je zelf in omdat we ook afhankelijk zijn van de openingsuren van de inrichtingen die we bezoeken. De balans daarin vinden is soms moeilijk en dat merk ik ook in de vragen van collega's. Vroeger ging alles over het werk, nu gaat het vaker over de 'life' in de work-lifebalans. Dat evenwicht zoeken we samen met de directie.”

“Ik zie ook dat de financiële ruimte kleiner is dan vroeger.” Als militant voelt hij vooral de gevolgen van de federale wervingsstop. “Er zijn te weinig collega's, maar de budgettaire krapte laat niet veel toe.” Zijn prioriteit ligt dan ook niet bij méér, maar bij behoud. “We hebben goede extralegale voordelen kunnen onderhandelen bij het ontstaan van het FAVV. En dat geldt vandaag nog altijd. In budgettaire moeilijke tijden zeg ik altijd: behoud wat we vandaag hebben. Ik ben geen persoon van vragen om te vragen, je moet ook realistisch blijven.”

Dominique zag de job van controleur zelf ook veranderen. Handelaars zijn mondiger geworden, net als de militanten. “Gecontroleerd worden is nooit leuk en komt altijd ongelegen. We krijgen wel goede opleidingen rond communiceren in moeilijke situaties. Dat is echt een kunst.” Na veertig jaar op de baan blijft hij zijn job graag doen. Al zou hij intussen al anderhalf jaar met pensioen kunnen zijn, toch blijft hij liever aan de slag. “Zolang ik deze job graag doe, zal ik ze blijven doen.”

VOOR DE WELVAART VAN ALLE BURGERS

We staan weer aan de start van een druk najaar. Met de begrotingsopmaak in aantocht zien we nu al dat sommige partijvoorzitters hun aanvallen op het overheidspersoneel onverminderd voortzetten. Volgens MR-voorzitter Bouchez kan de overheid zelfs efficiënter werken met 200.000 ambtenaren minder.

Werknemers in de openbare sector merken de besparingen niet alleen in hun portemonnee en aan hun arbeidsvoorwaarden, maar ook rechtstreeks op de werkvloer. Daar moeten ze het stellen met steeds minder personeel en middelen.

De komende maanden zetten we daarom in op actie. Zoals de burger informeren en sensibiliseren over de afbouw van onze overheidsdiensten en de gevolgen. Want wie raakt aan de openbare sector, raakt aan de welvaart van alle burgers.

*Ilse Heylen is voorzitter
van ACV Openbare Diensten*

